

„Zo ge luistert naar de geboden van Jahweh, uw God, die ik u heden geef, zo ge Jahweh, uw God bemint, zijn wegen bewandelt, en zijn geboden, bepalingen en voorschriften onderhoudt, dan zult ge leven ... Zo ge echter uw hart afwendt en niet wilt luisteren ... dan kondig ik u heden aan, dat ge geheel te gronde zult gaan.“ Deut. 30,16 e.v.

In mij is altijd maar één gedachte: Hoe zou ik over de schoonheid van de Allerheiligste DRIEVULDIGHEID kunnen vertellen, opdat de mensen begrijpen en beseffen waar het om gaat? Men kan het niet! En met grote bezorgdheid, omdat iedereen een keer zal sterven en voor het gerecht van GOD zal staan, blijft alleen nog het dreigen. Maar dit is verre van mij, want GOD respecteert de vrije wil van de mens. Bedenk, waartoe dient aanzien of rijkdom? Of je arm of rijk, getalenteerd of onbeduidend bent – eens zul je voor de Wetgever staan, die volgens Zijn wet rekenschap van je zal vorderen. Amen!

Uittreksel preek van de Zwaard-Bisschop van 18 augustus 2002
Feest van de Allerheiligste DRIEVULDIGHEID

Schwert-Bischof
JESU CHRISTI

**Weest gezegend door de
Drievuldige GOD,**

**van de + VADER en de +
ZOON en de + HEILIGE GEEST.
Amen!**

Schwert-Bischof
JESU CHRISTI
sb.

Allerheiligste DRIEVULDIGHEID Één GOD – drie Personen

Mijn welbeminden, de Drievuldigezondag betekent alles voor me! Daarom ben ik heel blij jullie allemaal hier te zien, ondanks menig verre weg die jullie op je hebben genomen. Mogen jullie, daaraan beantwoordend, ook daarvoor genaden krijgen. Ja, ik sta ervoor in dat jullie deze krijgen, indien jullie met GOD en de naaste in vrede zijn. Wees dus allemaal van harte gegroet!

Heel grote hulp krijgen we op de voorspraak van de Moeder van GOD, Maria, door de H. Jozef, door de Engelen en Heiligen en niet in de laatste plaats door de arme zielen met hun smekend gebed. Dit zijn geweldige helpers, zonder hen zouden we niet kunnen bestaan. Maar we moeten er beslist op letten dat we niet bij de Engelen en Heiligen stil blijven staan, maar dat onze liefde alleen de Allerheiligste DRIEVULDIGHEID beoogt. Want alle genade komt, wanneer ook vaak op voorspraak van de Engelen en Heiligen, uit de Allerheiligste DRIEVULDIGHEID! Alleen al het uitspreken van de Naam van GOD of de geringste gedachte aan Hem zou ons hart diep moeten beroeren.

Gezicht van GOD

Niet graag spreek ik over de mystieke genaden, waarin GOD zich aan mij op een manier openbaart, die maar heel moeilijk in woorden weer te geven is. Toen ik nog een jongen was en GOD zich aan mij toonde – niet in de slaap, maar wakker zijnde, ergens of waar ook, op verschillende manieren –, dan was het eerst maar één Gezicht: de ENE GOD! Als ik aan de VADER dacht dan was het Zijn Gezicht. Dacht ik aan GOD de ZOON dan was het ook Zijn Gezicht. Maar dacht ik aan de HEILIGE GEEST dan was het anderzijds Zijn Gezicht. En toch kon ik tegelijkertijd alle drie gezichten in een herkennen. Het was een heerlijk schouwen. – Het zien van de Allerheiligste DRIEVULDIGHEID in de drie goddelijke

Personen was weer anders. In de regel zag ik de VADER in het midden, de ZOON aan Zijn rechterzijde, de HEILIGE GEEST aan Zijn linkerkant. Maar vaker zag ik de HEILIGE GEEST met Zijn werking boven de VADER en ZOON. Als ik nu de VADER zo voor mij zag – begrijp goed, ik praat nu zoals ik het als jongen ervoer –, kon ik niets anders dan op Zijn schoot springen. Hij was voor mij gewoon “de lieve Vader in de Hemel”, zoals ik toen zei. Bij Hem vond ik een heerlijke geborgenheid. Toen na een poos de ZOON wenste dat ik kwam, ging ik naar Hem. Toonde de Hemelse VADER mij dit en dat over Zijn schepping, dan was nu bij de ZOON meer het praten, inderdaad het Woord. – Na een verder tijdje, als ik me naar de HEILIGE GEEST toekeerde, omdat ik ook naar Hem wilde, was er plotseling een verandering. De HEILIGE GEEST verhief zich als een reusachtig, onoverzienbaar vuurrad, dat noch een begin noch een einde bezit, boven VADER en ZOON. Het vuur was zo’n geweldig bruisen, dat alleen te bespeuren was, maar niet te horen. Alleen het ervaren was mogelijk. Ik huiverde, maar het wekte ook een vurig verlangen in mij, dat me als een magneet naar Hem toetrok. Zo ging ik er eerst wat voorzichtig heen. En toen beleefde ik, zoals ik het later steeds weer beleefde: Je kunt tegenover de VADER, de ZOON staan. Bij de HEILIGE GEEST kun je maar tot op een paar meter gaan en plotseling is het of je er niet meer bent, alsof door deze geweldige vuurzee opgenomen – opgenomen door de HEILIGE GEEST. Maar deze vuurzee voelde ik toch nooit als een branden, maar het was als een wonderbaarlijk ervaren, dat ik steeds zeer diep genoot. Het is een gevoel, ik kan het helaas niet anders verklaren, alsof men in pluche is ingepakt.

„Neem Mijn Kerk mee!”

Op ongeveer 18 tot 20-jarige leeftijd moest ik een moeilijke periode doormaken, waarbij GOD me ook dit schouwen en ervaren onttrok. Toen ik dan met mijn dienst in de pauselijke Zwitserse Garde begon en voor de eerste keer de St. Pieter betrad, was ik er weer volledig in opgenomen. Ik moest me het grootste geweld aandoen om ze weer te verlaten. In de meer dan twee jaren dat ik er was, en ook bij latere bezoeken beleefde ik dit steeds weer; een duidelijk teken van de aanwezigheid van de HEILIGE GEEST. Hoe het me later verging, toen ik bisschop was, weten jullie. Toen ik weer eens naar het graf van de H. Petrus wilde reizen, liet de HEILAND me weten dat Petrus niet meer daar is. Ik reisde toch naar Rome omdat ik me er zelf van wilde overtuigen. Inderdaad, het was zo. Met diepe schrik moest ik erkennen, hoezeer Satan zich van deze, eens zo heilige, mij eens zo lieve plaats heeft meester gemaakt. Met een hartverscheurende ellende, verdriet en pijn vluchtte ik uit de dom. Bij het afgaan van de trap van het portaal zei de stem van GOD: „Nikolaus, neem Mijn Kerk mee!”

Wat ik me zozeer wens

Als ik een wens mag uiten dan luidt deze: Moge GOD toch door alle mensen uit het diepst en uit geheel het hart bemind, geprezen, aanbeden en verheerlijkt worden! Alles, de hele schepping moet GOD loven en prijzen! – Begrijpen jullie nu waarom ik ter begeleiding van het Heilig Misoffer er vaak deze geweldige, feestelijke muziek bij neem? In vergelijking met de hemelse muziek is ze weliswaar maar gering, maar wij willen met al onze mogelijkheden GOD eren en prijzen. Er wordt toch zo mooi gezegd: „Alles moge Jou prijzen, HEER! De zeeën en rivieren moeten bruisen ter ere van Jou.” Bergen en heuvels, ijs en koude, vuur en hitte – alles, de hele schepping moet meedoen GOD te prijzen. Hoe vaak zeg ik in stilte tegen de bomen, als de wind door hun kronen waait: „Dit ruisen van jullie in de wind moet als een ruisend lofgebed voor GOD zijn!” Als de bloemen en het gras zich in de wind buigen: „Dit moet van jullie als een eerbiedige buiging voor de heerlijkheid van GOD zijn, die ook jullie Schepper is.” Weten jullie, het doet me gewoon verdriet en pijn, omdat de mensen niet begrijpen, dat men de hele dag met GOD verbonden kan zijn, in alles GOD kan bewonderen en zien. Misschien moet men eerst leren, de werken van GOD te bewonderen, dan komt de liefde tot Hem vanzelf.

Uit liefde geschapen geboden

Vaak wordt er gemopperd: „De Kerk wil de mensen met de geboden alleen maar knechten!” Neen, het zijn uit liefde geschapen geboden. Ze zijn immers niets anders dan verkeersregels van het leven. De stoplichten staan op de kruising opdat er geen ongevallen gebeuren en iedereen zijn richting kan nemen. Wat zou er gebeuren als je op een drukke kruising het rode stoplicht zou negeren? Precies zo heeft GOD in Zijn liefde regels voor het leven gegeven, opdat je jezelf en ook de naaste geen schade berokkent. „Ge zult niet liegen!”, staat in het achtste gebod. Hoeveel wanorde en leed is er op de wereld, omdat in de politiek, maar helaas ook in de Kerk de leugen schering en inslag is. Hoeveel ziektes en ontwrichte families zijn er omdat het zesde gebod wordt overtreden. GOD zegt: „Regeer de aarde wijs!” Men houdt zich er niet aan. Overal is er roofoverval en onverstand! GOD zegt: „Zes dagen zult ge arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is een sabbat voor Jahweh, uw God; ...” Kijk hoe dit gebod wordt genegeerd. Met een paar uitzonderingen kennen de landbouwers nauwelijks nog een zondag. Mijn welbeminden: de geboden van GOD nakomen brengt zegen; ze overtreden brengt rampspoed. Vooral de ouderen onder jullie zullen het spreekwoord nog kennen, dat nog steeds geldt: „Zoals je zondag is, is je sterfdag!”